

Carry Slee

Afblijven

δ

Met een glimlach op zijn gezicht trekt Jordi de brede houten deur achter zich dicht. Het is hem gelukt, hij heeft het baantje! Maandag kan hij beginnen. Tweehonderd euro per maand krijgt hij en daarvoor hoeft hij alleen een paar uurtjes per dag schoon te maken. Hij heeft er wel voor moeten zweten.

Al die vragen die hij moest beantwoorden.

‘Ben je handig?’

‘O, heel handig, meneer.’ Hij heeft maar niet verteld dat hij bijna altijd iets breekt als hij de afwasmachine vult.

En dat hij in zijn eigen emmer met sop is gestapt toen hij thuis de vloer moest schrobben.

Nu kan hij tenminste deze zomer met Melissa en haar ouders mee naar Kreta. Zijn vader en moeder zijn niet van plan zijn hele ticket te betalen, omdat hij ook al op Zomertoer gaat.

Hij was al bang dat hij Kreta moest afzeggen, maar nu is het probleem opgelost. Hij gaat er zelf voor werken.

Jordi had niet verwacht dat Melissa’s ouders het goed zouden vinden dat hij meeging. Melissa heeft het wel heel slim gespeeld. Ze deed net alsof het voor Jordi een soort studiereis zou worden.

Haar ouders weten dat hij later archeologie wil studeren.

Hij kent hen al zo lang. Hij heeft ook met Melissa op de basisschool gezeten. Melissa zei doodleuk dat ze samen naar Knossos zouden gaan om het paleis van koning Minos te bezoeken en dat Jordi van plan was de archeologen daar te vragen of ze mochten helpen bij de opgravingen. Het had wel effect.

‘Dat is nog eens iets anders dan dat gehang op die camping zoals vorig jaar,’ zeiden Melissa’s ouders.

Jordi moet er wel om lachen.

Hij is echt niet van plan de hele dag opgravingen te bekijken.

Ze gaan ook lekker op het strand liggen bakken.

Tweehonderd euro per maand! Wat kan hij daar niet allemaal van doen. Jordi heeft zin om het te vieren. Zal hij nog even naar het Kooltuintje gaan? Zijn vrienden zitten er vast nog.

Elke vrijdag drinken ze daar iets om de week af te sluiten.

Dan kan hij Kevin ook meteen te pakken nemen. Kevin liet hem deze week een scherf zien, zogenaamd een heel oude die zijn opa had opgegraven. Jordi mocht hem kopen voor een tientje.

Op het eerste gezicht trapte Jordi erin, maar toen hij goed keek, herkende hij het motief van het servies van Kevins moeder.

Hij liet niks merken. 'Dat is een interessante vondst, de koop is gesloten,' zei hij. 'Morgen krijg je een tientje van me.'

Jordi verheugt zich nu al op Kevins gezicht. Gisteravond heeft hij op de computer een briefje van tien nagemaakt. Het ziet er zo echt uit dat Melissa er niks bijzonders aan zag.

Hij weet bijna zeker dat Kevin erin trapt.

Jordi rijdt fluitend in de richting van het centrum. Als hij bij het Kooltuintje aankomt, herkent hij de BMX van Kevin.

Hij snapt niet dat die mafkees elke dag op zijn crossfiets naar school gaat. Jordi heeft er een keer op gefietst en je moet je gek trappen om vooruit te komen.

Jordi gooit de deur van het café open. 'Ik kom net op tijd, jullie glazen zijn leeg.'

Zijn vrienden denken dat hij een grap maakt.

Jordi heeft nooit een cent op zak.

'Ik heb wat te vieren, ik ben aangenomen bij een schoonmaakbedrijf. Tweehonderd euro per maand, jongens.

Maandag begin ik.'

'Tweehonderd per maand?' Kevin valt bijna van zijn stoel.

'Hebben ze daar nog iemand nodig? Ik moet een nieuw stuur op mijn BMX, zo een dat kan draaien.'

'Dat krijg je van mij, voor je mooie rapport,' zegt Jordi.

'Jij durft.' Kevin geeft zijn vriend een trap.

Fleur en Debby moeten lachen.

Ze vinden het wel gemeen van Jordi. Kevin heeft net vanmiddag gehoord dat hij voor vijf vakken onvoldoende staat.

'Als je toch uitdeelt, heb ik ook een wens,' zegt Fleur. 'Ik heb een cd-speler nodig.'

'Hallo, wat zijn we weer bescheiden,' zegt Jordi.

'Twee maanden werken en je hebt het bij elkaar gespaard, dat heb je toch wel voor me over?' Fleur kijkt er poeslief bij.

‘Vooral als je het met zoveel plezier doet,’ pest Kevin.
‘Zeg eerlijk, lekker kauwgum uit asbakken peuteren en pisbakken schoonmaken. Je houdt er toch zo van om in ouwe troep te wroeten?’
‘Fijne vrienden,’ lacht Jordi. ‘Ik ben blij dat ik even ben langsgekomen. Debby, heb jij nog wensen?’
Debby legt haar nagelvijl neer. ‘Ik zoek een lekker ding; als je me daaraan kan helpen.’
We zijn er weer, denkt Jordi. Debby heeft ook nooit iets anders aan haar hoofd dan jongens.
‘O ja, je krijgt nog geld van me.’
Jordi haalt het valse briefje van tien uit zijn zak.
Kevin pakt het lachend aan. ‘Niet gek voor die scherf van mijn moeders servies. Die wil later archeoloog worden, jongens. Als je het zo doet, ga je wel failliet.’
‘Wat stom van me,’ zegt Jordi met een stalen gezicht. ‘Hij zag er echt heel bijzonder uit. Zonde van mijn tientje.’
‘Ik zal je matsen, ik haal wat te drinken voor je.’
En Kevin loopt met een overmoedig gezicht naar de bar.
Jordi stoot zijn vrienden aan. Ze zien dat John die achter de bar staat het bankbiljet aanpakt, in de la van de kassa stopt en het er dan weer uithaalt. Hij bekijkt het zorgvuldig en legt het dan op de bar neer. ‘Wou je me flessen?’
‘Hoezo?’ vraagt Kevin
Als John merkt dat Kevin echt niet snapt wat hij bedoelt, wijst hij op het watermerk. ‘Dat ding is vals, man, je hebt je laten neppen.’
Iedereen begint te lachen. Met een knalrood hoofd komt Kevin naar Jordi toe. ‘Je bent me weer te slim af geweest, De Waard.’
Fleur houdt het tientje omhoog. ‘Het ziet er ook wel heel echt uit.’
‘Melissa zag het ook niet,’ lacht Jordi. Hij kijkt zijn vrienden aan.
‘Waar is ze trouwens?’
‘Daar.’ Fleur wijst naar een hoek van het café, waar Melissa met een oudere jongen staat te praten.
‘Wist je dat niet?’ zegt Debby. ‘Dat is haar nieuwe liefde.’
Jordi weet best dat Debby dat zegt in de hoop dat hij ervan schrikt.

Debby zinspeelt er altijd op dat Jordi verliefd op Melissa is. Hij reageert er niet eens meer op. Hij loopt naar de bar en bestelt vijf cola. Hij gaat ervan uit dat Melissa ook zo komt. Even later zet Jordi de glazen op tafel. ‘Nou jongens, jullie weten bij wie je in het vervolg kunt lenen.’

‘En zeker met een woekerrente terug moeten betalen,’ lacht Kevin. ‘Ik zeg proost.’

Jordi krijgt gelijk. Melissa komt hun kant op.

‘Tot volgende week vrijdag dan,’ horen ze haar zeggen.

‘Wat is er volgende week vrijdag?’ vraagt Jordi als de jongen weg is.

Melissa is zo opgewonden dat ze niet uit haar woorden kan komen. ‘Ik... nou, het is helemaal te gek!’

En ze geeft hun alle vier een zoen.

Nu worden ze nog nieuwsgieriger. ‘Vertel op.’

‘Ik mag misschien in een clip.’

‘Wat...?’ Hun mond valt open. Jordi ziet dat Debby rood wordt. Melissa vertelt dat die jongen haar aansprak toen ze naar de bar liep.

‘Die gast zat al de hele tijd naar je te loeren,’ zegt Fleur.

‘Eerst keek hij naar mij, maar hij zag natuurlijk dat ik zoiets nooit zou doen,’ zegt Debby.

Nou snapt Jordi waarom Debby kleurde. Ze kan het niet hebben dat die jongen voor Melissa heeft gekozen.

Gelukkig heeft Melissa niks in de gaten.

‘O, ik voel me helemaal te gek.’ Melissa drinkt in een teug haar glas cola leeg. ‘Rob Houtenbos heet hij en hij zoekt iemand voor in zijn clip en mij vond hij wel geschikt.

Hij weet alleen nog niet hoe ik dans, daarom hebben we volgende week vrijdag in de studio afgesproken.’

‘Dat kan nooit een probleem worden,’ zegt Jordi. ‘Je bent keigoed.’

‘Je zit al jaren op jazzballet. Nee, die clip is voor jou.

Gefeliciteerd.’ Fleur is bijna net zo blij als Melissa zelf.

Kevin weet niet zo goed hoe hij moet reageren.

Hij is nooit meteen enthousiast.

Pas als iets echt zeker is, is hij apetrots. Jordi kent dat wel van hem. Zo ging het ook toen Jordi een oude vaas had gevonden. De anderen gingen helemaal uit hun dak toen ze het hoorden. Alleen Kevin zei niet veel.

Maar nu die vaas in het oudheidkundig museum staat, bazuint hij het overal rond.

‘Dit is dus precies wat je wilt,’ zegt Jordi.

Melissa neemt een trekje van Debby’s sigaret. ‘Het is wel eng, hoor.’

‘Wat doe je met je ouders?’ Jordi weet hoe streng ze zijn.

Melissa mocht eigenlijk ook niet mee op Zomertoer.

De moeder van Fleur heeft Melissa’s ouders overgehaald.

Het ging niet gemakkelijk.

Fleurs moeder heeft een hele avond moeten pleiten.

‘Wat denk je nou?’ zegt Melissa. ‘Ik hou mijn mond.’

Mijn vader krijgt een aanval. Ik weet nu al wat hij gaat zeggen.

‘Hou jij je maar met je schoolwerk bezig, daar hebben we meer aan.’ Denk maar niet dat ik daar heen mag. Trouwens, hij zou meteen naar de studio bellen om te vragen wie Rob Houtenbos is. Die jongen moet eerst examen doen voordat hij met mij mag werken.’

‘Hij zag er echt niet naar uit dat hij daar zin in had,’ zegt Kevin.

‘Nee, dan kiest hij alsnog voor jou.’ Jordi steekt zijn tong naar Kevin uit.

‘Dat zit er dik in,’ lacht Kevin. ‘Je zag hem twifelen. Hij wist echt niet wie van de twee hij moest kiezen. Hij heeft tot het laatst gewacht en toen gooide hij een muntje op.’

‘Volgens mij wou hij alleen een rondje op je BMX,’ zegt Jordi.

‘Staat hij er nog?’ Kevin schiet naar het raam.

Als hij zijn crossfiets ziet, gaat hij opgelucht zitten.

‘Het is wel een feestdag,’ zegt Jordi. ‘Eerst viel ik in de prijzen en nu Melissa.’

‘Hoe bedoel je? Heb je een baantje?’ vraagt Melissa.

Jordi wil Melissa over het schoonmaakbedrijf vertellen, maar ziet dan tot zijn schrik dat het al half zes is.

Vanavond eten ze vroeg omdat zijn moeder een cursus heeft.

‘Je hoort het nog wel, ik moet weg.’

‘We bellen.’

‘Later.’ Jordi rent het café uit.

Gelukkig is hij niet te laat. Zijn moeder is nog in de keuken bezig.

Jordi loopt meteen door naar de kamer.

‘Ik heb goed nieuws,’ zegt hij blij.

Zijn vader legt het tafelkleed op tafel. ‘Je hebt zeker een goed cijfer voor je wiskunde.’

‘Ja eh...’ Jordi praat er gauw overheen. Het lijkt hem nu niet het juiste moment om te vertellen dat hij een drie had. ‘Ik heb een baantje.’

‘Zo.’ Zijn vader pakt de borden uit de kast. ‘Wat zijn we weer lekker enthousiast,’ zegt Jordi.

‘Ik wil eerst eens horen wat voor baantje dat is,’ zegt zijn vader.

‘Schoonmaken. Elke avond van zes tot acht.’

Jordi’s vader zet de borden neer en kijkt Jordi aan. ‘En jij denkt dat ik dat goedvind?’

‘Ik mag toch wel wat bijverdienen?’ zegt Jordi.

‘Daar heb ik geen bezwaar tegen,’ zegt zijn vader. ‘

Maar elke avond twee uur schoonmaken vind ik niet

“iets bijverdienen”. Dat gaat ten koste van je schoolwerk.’

‘Ik krijg er tweehonderd euro in de maand voor,’ zegt Jordi verontwaardigd.

Vader schudt beslist zijn hoofd. ‘Als jij blijft zitten, kost het mij veel meer.’

‘Ik blijf helemaal niet zitten,’ probeert Jordi nog maar het heeft geen enkel effect. Zijn vader luistert gewoon niet naar hem.

‘Waarom ga je niet op zaterdag in de supermarkt werken?’

‘Heel goed bedacht,’ zegt Jordi.

‘Heb je die wachtlijsten gezien? Tegen de tijd dat ik aan de beurt ben, zit ik al in het bejaardenhuis.’

‘Het kan me niet schelen,’ zegt vader. ‘Dit gaat in geen geval door. Je belt het maar af.’

‘Dat kan helemaal niet,’ antwoordt Jordi. ‘Ik heb al gezegd dat ik kom.’

‘Hoor je me? Je belt het nu onmiddellijk af.’

Jordi ziet aan zijn vaders gezicht dat het menens is.
Hij pakt de telefoon en gaat naar boven. Met een klap slaat hij de deur van zijn kamer dicht. Ze hoeven er niet op te rekenen dat hij aan tafel komt. Zeker tegen die kop van zijn vader aankijken. Als hij trek krijgt, neemt hij wel een boterham.
Hij kan het niet uitstaan. Nou heeft hij eindelijk een baantje en dan moet hij het afzeggen. En hij heeft net in het Kooltuintje zijn laatste centen er doorheen gejaagd. Dat wordt gezellig. Hij heeft niet eens geld voor een colaatje. Hij kan ook niet de hele week op de zak van zijn vrienden teren.
Jordi geeft woedend een trap tegen zijn bureau.
Hij voelt zich machteloos. Tegen dit gedoe kan hij dus niks beginnen. Het heeft geen zin om erop terug te komen.
Als zijn vader zo'n bui heeft, valt er helaas niet met hem te praten.

Jordi pakt met tegenzin zijn tas in. Hij heeft altijd moeite met de maandag. Het idee dat hij weer de hele week naar school moet. Het weekend was juist zo fijn.

De ruzie met zijn ouders duurde vrijdag niet lang.

Nog voor het eten was zijn vader boven gekomen om te zeggen dat het hem speet dat hij zo autoritair was opgetreden.

Jammer genoeg bleef hij wel bij zijn standpunt. Om het goed te maken had hij Jordi zaterdag mee naar Amsterdam genomen.

Daar was een tentoonstelling over grafvondsten van de Etrusken. Jordi zag allemaal voorwerpen die de Etrusken in hun graf hadden meegekregen. Zijn vader had zo'n gulle bui dat hij ook nog een catalogus voor hem had gekocht.

'Van mij mag je vaker zo'n aanval hebben, pa,' had Jordi gezegd toen ze thuiskwamen.

Hij pakt zijn rugtas en loopt de trap af.

'Jordi!' klinkt het achter hem als hij even later op de fiets zit.

Hij herkent de stem van Melissa. Ze komt hijgend aangescheurd.

'Hoe kan het nou dat je me niet hoorde? Ik schreeuwde me rot.'

'Sorry, mijn gehoorapparaatje staat nog niet aan,' lacht Jordi.

'Ik heb een baantje voor je,' zegt Melissa.

Jordi vertrouwt het niet. 'Het is toch niet toevallig één april, hè?'

'Ik meen het.' Melissa kijkt er bloedserieus bij. 'Mijn vader rijdt in het weekend zijn auto altijd door de carwash. Ik heb hem gevraagd of jij in het vervolg zijn auto mag schoonmaken.

Dat levert je tien euro op. Niet gek, toch? Ben je niet blij?'

vraagt ze als Jordi geen antwoord geeft. 'Je wou toch wat verdienen?'

'Ik vind het heel tof van je vader,' zegt Jordi. 'Maar ik weet niet of ik het kan aannemen. Hoe kan ik nou geld aanpakken van jouw ouders. Ik mag met ze mee op vakantie.'

'Waar slaat dat nou weer op,' zegt Melissa. 'Mijn vader is er blij mee. Nu hoeft hij tenminste niet elke zaterdag naar die stomme carwash. En je weet hoe hij is, zijn auto moet er tiptop uitzien.'

Jordi knikt. Hij weet hoe netjes meneer de Raaf op zijn auto is. Maar dat is ook wel logisch. Omdat hij makelaar is, rijden er vaak klanten met hem mee.

‘Je doet het dus?’ vraagt Melissa.

‘Mag ik er even over nadenken?’ vraagt Jordi.

‘Nee,’ antwoordt Melissa beslist.

Jordi moet lachen. ‘Hoezo: onder de plak van mijn vriendin?’

Hij geeft Melissa een klap op haar schouder. ‘Ik vind het wel te gek dat je aan me hebt gedacht.’

‘Dat is eigenbelang,’ zegt Melissa. ‘Ik wil dat jij mee naar Kreta gaat.’

Zodra Melissa het schoolplein op rijdt, barst er gejuich los en een paar klasgenoten roepen: ‘Mag ik je handtekening?’

Melissa wordt er verlegen van. Ze glipt gauw de fietsenkelder in.

‘Ik weet niet of ik het doe, misschien durf ik het helemaal niet.’

‘Je gaat het helemaal maken,’ zegt Fleur. ‘Ik heb het gedroomd, echt hoor. Jij zat in een clip en je was hartstikke beroemd.

Ik heb het vanochtend aan mijn moeder verteld, die gelooft er ook helemaal in.’

Melissa schrikt. ‘Zo meteen komen mijn ouders erachter.’

‘Geen paniek,’ zegt Fleur. ‘Ik heb mijn moeder uitgelegd dat je het nog even voor jezelf wil houden. Dat begreep ze meteen na die avond bij jullie. Het was een te gekke droom, ik was trots op je!’ Jordi moet lachen. Fleur is ook zo enthousiast.

Maar Melissa krijgt het er benauwd van, dat merkt hij wel.

‘Toen ik vannacht bedacht dat ik daar in mijn eentje moest gaan dansen, kreeg ik ineens een aanval.’

‘’s Nachts is alles enger,’ zegt Fleur. ‘Ik had me het hele weekend voorgenomen verkering aan Toine te vragen, maar toen ik in bed lag durfde ik het opeens niet meer.’

Melissa en Jordi vinden dat ze zich over haar angst heen moet zetten. ‘Je praat al weken nergens anders over. Wat kan je nu gebeuren? Dat hij je afwijst. Nou en? Dan weet je dat tenminste.’ Debby is erop tegen. ‘Zo meteen vertelt hij de hele school dat jij verliefd op hem bent. Als je dan door de aula loopt, begint iedereen te grinniken.’